

nanter, naar de blot sejle den halve Del af Aaret i hjemlige Farvande, have en Lønning af 1,836 Kr., 2,156 Kr. eller 2,372 Kr., eftersom de ere i yngste, næstældste eller ældste Lønningsklasse. Det er dog virkelig en ganske anstændig Løn for unge Mennesker, der have en saa behagelig Livsstilling, som en Søofficer har. Og hvis en Premierløjtnant sejler det halve Aar blot i fjernere Farvande, bliver hans Løn 2,076 Kr. i yngste Lønningsklasse, 2,396 Kr. i næstældste og 2,612 Kr. i ældste Lønningsklasse. Det forekommer mig, at det er en Lønning saa tilstrækkelig, at der aldeles ikke paa nogen Maade kan siges at være Nødstilstand til Stede, som begrunder, at man paa et saa urimeligt Tidspunkt som det foreliggende skal give sig til at forhøje disse Lønninger, tilmed da der i mange Tilfælde komme Ekstratillæg, for Højskoleofficerer, for Skoleofficerer er der nogle Friboliger, og naar de gøre Tjeneste i Torpedobaade, faa de ogsaa noget ekstra til.

Derimod mener jeg, at naar vi i det hele skulde røre ved denne Sag, kunde der have været Anledning til at regulere Lønningerne for de menige Marinesoldater, saa meget mere som det var noget, der kunde have været gjort uden nogen Merudgift for Statskassen, idet Forholdet er det, at de menige Marinesoldater nu lønnes paa en højst forskellig Maade, og Forskelligheden er af den Beskaffenhed, at den ikke er velbegrundet i Forholdene. En helbefaren lønnes med 24 Kr. om Maaneden, en halvbefaren med 16 Kr. om Maaneden og en almindelig Marinesoldat med 8 Kr. om Maaneden. Nu er efter de ny Skibe og de Maader, man nu sejler paa, Forskellen mellem hel- og halvbefarne og en almindelig Marinesoldat slet ikke af en saadan Beskaffenhed mere, at der er nogen naturlig Grund for en Kasteinddeling som den, der her finder Sted. Der er ogsaa — det er mig bekendt — indenfor Søofficerernes Kreds en levende Stemning for at faa dette Forhold reguleret, og det havde været langt forstandigere, om man havde reguleret disse Lønningsforhold for de menige. Det angaar jo mange, mange flere Mennesker end de Søofficerer, vi have, og det kunde have været gjort uden nogen yderligere Udgift for Statskassen; men det, som man kunde gøre til Gavn for de menige uden nogen yderligere Udgift for Statskassen, unnlader man at gøre, medens man hjælper paa Officererne, uagtet der hertil kræves en meget væsentlig Merudgift for Statskassen.

Den, der kan se nogen Forstand i det, han burde have en stor Belønning.

Jeg skal ikke opholde mig ved de Bemærkninger, som ere fremkomne fra Flertallet om, at en Søofficer skal have Godtgørelse for at være hjemmefra. Det er dog en højst mærkværdig Opfattelse, at en Søofficer skal have sin Gage for at være hjemme, og saa snart han skal ud at sejle, skal den arme Mand sandelig have nogen Godtgørelse for, at han ikke kan være hjemme hos Kone og Børn eller hos Fader og Moder, hvis han bor hos dem. Det er dog en ganske ejendommelig Opfattelse. Enhver maa dog vist hidtil have været af den Opfattelse, at en Søofficer fik sin Løn, væsentligt i alt Fald, for at gøre Tjeneste om Bord i Flaaden og ikke for at ligge hjemme. Det kommer man dog virkelig til at regne med, at sin Gage faar han for at være ude at sejle. Der var snarere Grund til at opholde sig over, at Søofficeren faar noget for den Tid, han er hjemme. Det faar civile Søfolk ikke. En Sømand, han være Skibsdreng, Matros eller Kaptajn, maa, medens han er ude at sejle, selv tjene, hvad han skal leve af hjemme. Hvis han vil ligge hjemme en Del af Aaret, maa han tære paa, hvad han har tjent paa Søen. Den Vej maa Søfolkene gaa, men Søofficererne skulle have deres Løn for at være hjemme, og naar Staten er saa fordringsfuld at forlange af disse Mænd, at de skulle ud at sejle, maa den sandelig ogsaa lukke sin „Portemonniks“ op og give dem nogen Ekstrabetaling derfor. Det er et højst ejendommeligt Standpunkt, Flertallet her stiller sig paa.

Naa, over dette Lovforslag faa vi heller ikke noget Navneopraab. Jeg antager ikke, at det bliver begæret fra Flertallets Side, og fra min Side vil det ikke blive begæret efter den Karakter, Ændringsforslagene have her. Men der kommer en 3die Behandling, hvor vi endnu faa Lejlighed til at tale et Ord med det højtærede Flertal, og det vil blive efterfulgt af et Navneopraab, det kan Flertallet være ganske roligt for. Saa skulle de, der virkelig gaa med til disse Foranstaltninger, nok komme til at staa inde for dem med deres Hoveder, og Vælgerne skulle nok faa Lejlighed til til hver enkelt af dem at rette det Spørgsmaal: Hvorfor stemme I i denne Rigsdagssamling for de Love, som I i Foraaret 1903 absolut nægtede Krigsminister Madsen at gaa med til? Det er et Spørgsmaal, der rundt fra alle Landets Valgtribuner vil blive rettet til de Herrer, og det saa meget mere,